

Spm. nr. S 177

Til indenrigsministeren (9/11 88) af:

Jette Thomsen (KF):

»Vil ministeren tilkendegive, at kommuner-
ne ikke bør konkurrere med detailhandelen?«

Begrundelse

Rådmand i Århus Thorkild Ibsen (SF) har foreslået, at Århus Kommune skal købe bøger m.v. til undervisningsbrug direkte ved forlagene i stedet for som hidtil at købe gennem boghandlerne.

Københavns Kommune har overvejet en lignende indkøbsordning.

Svar (16/11 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal klart tilkendegive, at kommunerne principielt ikke bør kunne konkurrere med detailhandelen.

Det er i henhold til kommunalfuldmagtsreglerne – dvs. de uskrevne regler, der regulerer kommunernes ulovbestemte opgaver – som hovedregel ikke en kommunal opgave at beskæftige sig med handel, håndværk og industri. Undtaget fra denne hovedregel er dog f.eks. kommunal produktion til eget brug, salg af bi-produkter fra kommunal virksomhed og forsyning af borgerne med elementære forbrugsgoder som gas, elektricitet m.v.

For så vidt angår den konkrete sag, der ligger til grund for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at Den Danske Forlæggerforening i skrivelse af 1. november 1988 har anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt det vil være i overensstemmelse med kommunalfuldmagtsreglerne, at en kommune driver normal boghandlervirksomhed, herunder salg til private. I henhold til Forlæggerforeningens regler om antagelse af samhandelsberettigede boghandlere er det nemlig bl.a. en betingelse, at boghandlerne kan sælge bøger til private borgere.

Da Forlæggerforeningens forespørgsel vedrører en konkret kommunes ansøgning om status som boghandler, har jeg oversendt forespørgslen til bèsvarelse i Tilsynsrådet for Århus Amt, hvorunder det almindelige tilsyn med kommunerne i Århus Amt hører.

Spm. nr. S 178

Til forsvarsministeren (9/11 88) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Hvordan vurderer ministeren at det kvindelige personel i FN-styrker vil blive stillet efter den 1. januar 1989, bl.a. som observatører, og forventes det, at der ikke yderligere vil kunne dispenseres fra ligebehandlingslovens §§ 2-6 i forbindelse med udsendelse i FN-regi (bortset fra dispensationer vedrørende kvinders anvendelse som kamppiloter)?«

Svar (16/11 88):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarets generelle dispensation fra ligebehandlingsloven blev ophævet med virkning fra den 1. juni 1988. Det blev samtidig fastsat, at anvendelse af kvindeligt personel i FN-styrker og observatørkorps indtil videre kun kan ske efter forhandling med berørte FN-myndigheder. Denne bestemmelse er i overensstemmelse med FN's praksis på området og beroende på de særlige omstændigheder omkring iværksættelse af FN-missioner.

FN-styrker indsættes i konfliktområder til løsning af fredsbevarende opgaver og missioner efter beslutning i FN's Sikkerhedsråd.

Ved iværksættelse af en FN-mission vil opgaverne og vilkårene – og dermed det aktuelle FN-mandat – grundlæggende være dikteret af, hvad nationerne i FN kan opnå enighed om. De konfliktende parters holdninger på en lang række områder vil i høj grad have indflydelse på mandatets udformning.

På grundlag af det besluttede FN-mandat forhandler generalsekretæren med de bidragydende nationer om størrelsen og sammensætningen af deres troppebidrag til den pågældende FN-styrke alt under hensyntagen til den udpegede Force Commander's anbefalinger.

Da en FN-styrkes tilstedeværelse i et konfliktområde må baseres på enighed mellem de konfliktende parter og FN, kan en række nationer efter omstændighederne blive udelukket fra deltagelse i en given mission.

Det er således generelt accepteret, at særlige forhold kan udelukke nationer fra deltagelse i en FN-mission.

Hidtil har der i FN-missionernes »Command, executive or negotiating positions«, dvs. i de udførende og forhandlende funktioner, udelukkende været anvendt mandligt personel, og dansk forsvar har ikke anvendt kvindeligt personel i de danske FN-kontingenter.